

TRIBUNA

Redacción y Administración: Cortes, 640.-Tel. 4950 - A

MODAS: BOLSA: COMERCIO: AGRICULTURA: INFORMACION GENERAL.

CHE - BARCELONA

AÑO XXII.-NÚM. 7851

Banco Barcelona

Importante

El lazo que marca la sentencia por re-
dictada por el juez
orte, don Luis Em-
virtud del expediente
uentacomrentista don
contra el Banco de
er que las cuentas
rés son consideradas
por tanto no pueden
suspensiones de pa-
en favor del prime-
apelación presentada
a que nos ocupamos,
ayer una Providencia
Sala en discordia y
egún la fórmula), que-
quiente, nula la cele-
ta de apelación, de-
a nuevo señalamien-
ento de dos señores
parte del Tribunal,
ación presentada por
contra la sentencia
etido juez del Norte.

Presidente Audiencia

ión

mañana ha to-
su cargo el nuevo
Audiencia Terri-
e Vera Nogales.
efectuó, como de
lón del pleno.

na, el presidente
n la Sala acom-
istrados, don

DEL PENTAGRAMA

El cuarteto de Budapest

En el Palau de la Música Catalana,
con motivo del concierto 11.º del ac-
tual curso organizado por la «Aso-
ciació de Música da Camera», hizo
anoche su presentación el «Cuarteto
de Budapest». Ejecutaron los artistas
que lo componen, señores Hauser, Po-
gany, Ipolys, y Son, el Cuarteto en
sí bemol, de Mozart; Tres obritas
para cuarteto, de Stravinsky; Trio en
re mayor, de Haydn; y Cuarteto en fa
mayor, de Beethoven. La obra de
Stravinsky, que se ejecutaba por pri-
mera vez en Barcelona, se aparta com-
pletamente de las normas clásicas. No
hay en ella ninguna forma melódica
en desarrollo. El autor busca sólo
combinaciones de sonidos que no sir-
ven, al parecer, a ninguna idea mu-
sical. El discutido compositor ruso no
nos ofrece con esta producción de cor-
tas dimensiones nada extraordinario
que pueda fijarnos su personalidad ar-
tística.

El «Cuarteto de Budapest» interpretó
el programa con acierto, alcanzando
la fusión de los instrumentos y bellos
efectos de sonoridad en los pasajes
suaves. Estas cualidades las acusaron
decididamente en los «Adagios» de
Mozart y de Beethoven.

El público no les escatimó los aplau-
sos.

Concierto

El violoncellista Antonio Sala, que
dará su primer concierto de abono
hoy, miércoles, en la Sala Mozart,
por la noche, tuvo ruidosos aplausos
en sus conciertos en Alemania, y en
Berlín fué felicitado por el gran maes-
tro Hugo Becker. Reproducimos ex-
tracciones de juicios críticos de la Pren-

DE ACTUALIDAD

El nuevo vicio

No es precisamente nuevo, aunque
sólo sea por aquello de que no hay
nada nuevo; pero entre nosotros tie-
ne tales aires de novedad el vicio
de la cocaína y demás sustancias tó-
xicas y estupetizantes, que bien po-
demos considerarlo como vicio nue-
vo en nuestro país. Por lo menos,
es nuevo en el sentido de generali-
zarse de modo alarmante y de que
haya sido decretada la persecución de
tales sustancias y, como consecuen-
cia, el desarrollo de su contrabando.

Entre esas pobres artistas que, en
vano buscan la felicidad en la vida
alegre y banal para ellas y para sus
admiradores, se ha extendido el vicio
y la moda o ambas cosas a la vez,
a tal punto, que ya empiezan a co-
nocerse los estragos de tales agra-
dables venenos (agradables para los
que se acostumbran a ellos).

Precisamente estos días es objeto de
comentarios, entre los concurrentes a
nuestros principales centros de placer
y vicio, comentarios que hasta mi han
llegado, a pesar de lo distanciado que
me hallo de ellos, el triste resultado
que el nuevo vicio ha producido en
una bailarina extranjera y rubia, por
más señas que me ha dado, que venía
actuando con éxito notable en los más
importantes music-halls barceloneses.

Según mis informadores, dicha bai-
larina rubia se ha vuelto loca a tal
punto, que ha sido necesaria la in-
tervención del cónsul de su país y
la presencia de un algún deudo de
la infeliz mujer, que ha llegado para
reintegrarla al seno de su patria y
de su familia.

Y lo peor, con ser muy malo, no
es, como se ve, es, como se ve, es...

rio de la paz para la prosperidad de los pueblos, debiendo éstos alcanzarla, dice, no apartándose de las doctrinas del Divino Maestro.

Señala, como medio eficaz de fomentar la paz, las asociaciones religiosas, a las que, después de extenderse en varias consideraciones, recomienda inculquen continuamente a sus socios este ideal.

Elogió la obra de caridad y cultura que realiza el Bazar, alentando a proseguirla a las beneméritas damas que, bajo el patronato de Santa Isabel, Reina de Hungría, siguen su ejemplo y virtudes.

Al final fué calurosamente aplaudido.

Por la Junta presidieron al acto la señora condesa de Llar, señoritas Alvarez de Mesa y Durán y Ventosa y la señora Selva de Boix.

La "Schola Cantorum" de San Miguel, ejecutó el "Himno a Santa Isabel" y el Orfeon de Ciegos del Asilo Amparo de Santa Lucía, dirigiendo una ciegucecita por indisposición del maestro señor Barbará, interpetó con admirable ajuste y afinación "Els tres tambors", "Cançó de nois", "Empordá" y "La sardana de les monges", recibiendo muchos aplausos.

—En la última sesión celebrada por la Academia de Higiene, de Cataluña, el doctor Vila Suñer desarrolló el tema: "Misión del médico de marina en puerto y en viaje; su influencia en la higiene internacional".

Después de mencionar la conferencia internacional sanitaria celebrada en París el año 1903, dando origen al Cuerpo de Médico de Marina civil, puso de relieve la importancia de la misión higiénica que deben desempeñar en alta mar y en los puertos españoles y extranjeros, dependiendo de la misma en algunos momentos el prestigio sanitario de la nación.

Expuso los derechos y deberes que la ley confiere a dichos médicos y los obstáculos que se interponen a la exacta observancia de los mismos, abogando para que se regularice la situación de unos funcionarios que el Estado confía a la tutela caprichosa de los armadores, haciendo imposible la independencia necesaria para el buen cumplimiento de los deberes sanitarios.

Relató algunos casos que demuestran la influencia que los médicos de marina pueden ejercer en la mayor o menor eficacia de las leyes sanitarias internacionales, por ser los más calificados para efectuar la vigilancia indispensable a su cumplimiento.

—Hoy, viernes, a las diez de la noche, en el "Centre Excursionista de Catalunya", dará una conferencia el doctor don Enrique Ribera, sobre "Una ascensión sensacional al Pic d'Anet a l'hivern".

—En el "Radio Club Cataluña", plaza de Santa Ana, 4 (Fomento del Trabajo Nacional), el doctor E. Calvet, de la Escuela Industrial de Villanueva y Geltrú, dará el próximo domingo, día 25, a las once de la mañana, una conferencia sobre "El problema de la inscripción radiotelegráfica".

Reseña agrícola.

—Escriben de Lérida que la falta de lluvias ha sido tal, que en el pantano de Falarn, algunas alquerías y pueblos cubiertos de algunos metros de agua, han quedado al descubierto.

La corriente para fuerza y los regueros han disminuido notablemente, lo que demuestra que si no cae del cielo es por demás esperar el agua de otra parte. Y contra la falta de lluvia no valen ni los embalses ni los pantanos. ¡Dios sobre todo!

—El mitin del pasado domingo, organizado por la Union de Viticultores en Villafranca del Panadés con el abuso de los alcoholes industriales en las bebidas, estuvo sumamente concurrido, demostrando el público su identificación con las ideas expuestas por los oradores que tomaron parte en el acto, con ruidosas manifestaciones y aplausos.

La convicción de que la observancia escrupulosa de la ley en el empleo del alcohol, va ganando de tal modo la opinión, que se tiene el convencimiento de que las aspiraciones de los viticultores habrán necesariamente de ser atendidas.

—La Estación Enotécnica de España en Cetta, inserta una nota en su último Boletín de las importaciones de vino por el expresado puerto de Cetta en el período del 5 al 12 del presente marzo, según el cual

de España se importaron 1.706 hectolitros para el consumo y 6.742 de tránsito. De Grecia 4.404 hectolitros.

La importación por el puerto de Port-Vendres, del 5 al 11 del corriente, fué: 5 hectolitros procedentes de Argelia y 2.981 de España.

Las importaciones por Cerbere fueron nulas del todo.

—La Dirección general de Agricultura y Montes del ministerio de Fomento, ha publicado una recopilación de datos de producción, consumo, precios, comercio exterior, etc., etc., de los principales artículos, obtenidos o recopilados por el Comité informativo de producciones agrícolas que se refieren a los años 1919, 20, 21 y 22.

—En el Priorato una importantísima casa francesa ha adquirido recientemente algunas importantes partidas de vino, que, según noticias, han sido pagadas a razón de 35 pesetas carga. Se ha acentuado alguna mayor animación a las compras durante la pasada semana.

—Escriben de Bellpuig que en el presente año la siembra de remolacha azucarera en las tierras de dicho término ha llegado al punto culminante, no habiendo jamás tenido la importancia que ha adquirido en la última sementera.

—El balance presentado por el Sindicato Agrícola y su comarca, viene a comprobar la bondad de esta clase de asociaciones y los beneficios que de las mismas pueden conseguir los agricultores.

Dicho Sindicato tiene establecido las secciones siguientes: Venta de trigo en común, horno de pan, cooperativa de consumo, abonos, almacén de residuos de la multiración de granos y alimentos para los ganados y seguro mutuo de los ganados.

—Ha sido oficialmente reconocido el Sindicato Agrícola de Orcau, siéndole concedido los beneficios de la ley por Real orden de 8 de febrero último.

LIQUIDACION ASOMBROSA

10.000 pares de calzados para caballero.—10.000 sombreros de fieltro.—10.000 camisas blancas y de color.—10.000 pares de calcetines.

Casa SANTIAGO Y PERALES. — PELAYO, 3

TELÉFONO 3668 A.

Instrucción y Cultura.

—Según comunicación del jefe de la sección administrativa de primera enseñanza de Lérida al Rectorado, ha sido nombrada maestra propietaria de la escuela de Vilagrassa, en virtud de reingreso doña Laura Vidal, quedando anulado el nombramiento de doña Raimunda Zaragoza para la misma escuela.

—Los nuevos Gobernador militar y presidente de la Audiencia territorial han comunicado al Rector sus tomas de posesión, ofreciéndosele en sus nuevos cargos.

—Debiendo ser provista en turno de oposición entre ayudantes meritorios de la misma sección y escuela la plaza de profesor auxiliar del cuarto grupo en la Escuela Industrial de Tarrasa, el subsecretario ofició al Rectorado para que formule la correspondiente propuesta del tribunal que debe juzgar los ejercicios.

—Ayer tarde celebró sesión la Junta Administrativa del Hospital Clínico para dar posesión a los nuevos vocales de la misma don Isidro Valls y el doctor don Joaquín Trias Pujol.

—Han tomado posesión: don Antonio Pujol, de la escuela de niños de la calle de Guiter, y don José Martínez, de la de la de Cubí, 176, de esta ciudad.

— CAFE DESCAFEINADO, Paseo de Gracia, 99

De Arte

Asociación de Música «da Camera».—Cuarteto de Budapest.—De notabilísima agrupación, puede adjetivarse la que forman Emilio Hauser (violín I) Emeric Pogany (violín II) Esteban Ypolyi (viola) y Enrique Son (violoncello) y que nos fueron presentados en la última sesión «da Camera».

Horama

Comedia

- ASQUE-

TES

(4 A)

a las diez,

ular. Butaca

El éxito de

s actos,

VERDE

de, a las 5,

ular:

VERDE

unción en ho-

primer galán

Parreño: La

media,

mentira

ficiado toma-

actor Rogelio

e cómico en

NTES

lonias. La prue

ulieron pueblos

n pueblo envi-

ede, ni merece

s de América

é mayor prue-

había ahogado

timiento de in-

inidad!

anos que, por

riotismo "sólo

opia raza". En

error histórico

combatido ince-

anto en obse-

no de una me-

nal del concep

el Méjico de

social y geo-

Méjico actual,

dos razas: la

; y del genio

conquistado-

en español;

la civilización

nuestra de hoy;

cultural y ét-

spaña, es tener

stéril del patrio

ficil que ex-

niola que corre

sería modificar

nuestro espíritu,

spanoles."

de exponer al-

ne fueron muy

los comensales,

ientes palabras:

OMICO

dramática

na

PARO

emana

che, a las 9

: ECIMIENTO

drama en un

prazón

ña del drama

d en 4 actos,

é Pous y Tío,

e fuego

onstruo: Nu-

la garra.—Do-

de la compañía:

y La garra

gloria de Méjico,

spaña, por cuanto

un alto ideal de

ente fué ovaciona-

pronunciar su her-

de Nueva York co-

s del recibimiento dis-

on Jacinto Benavente.

o mil personas, entre

taban literatos, perio-

s de ambos sexos, acu-

tación de Pensylvania,

naba una masa compac-

ITALUÑA entre

ona y C. D. Eur-

vectorará ESTA

45 de la noche

GRAN TEATRO DEL LICEO

Temporada de Primavera

Queda abierto el abono a 4 funciones de tarde (días festivos). Inauguración de la temporada Sábado de Gloria con el estreno de la ópera del maestro Pahissa

MARIANELA

ta de público, que hizo al viajero grandes demostraciones de popular en tusiasmo.

Figuraban entre los presentes numerosas personas de renombrado prestigio y de abolengo hispano.

Se señala por cuantos asistieron a la recepción el significado que ésta tuvo de confraternidad hispano-americana, pues ambos elementos rivalizaron en aclamar el insigne autor como gloria común.

El señor Benavente está siendo objeto, durante su estancia en la gran metrópoli, de grandes y continuos homenajes de admiración y simpatía.

La Alcaldía de la ciudad, a propuesta de distinguidas personalidades americanas, ha acordado conceder a Benavente la ciudadanía de la metrópoli, honor el más elevado que concede Nueva York a sus visitantes más ilustres.

Se otorgó últimamente al príncipe de Gales, a Clemenceau y al mariscal Foch.

El día 11 se celebró un banquete monstruo, organizado por la Unión Benéfica Española, en honor del autor de "Los intereses creados".

Concurrieron centenares de personas.

Benavente está dando en el Telwyn Theatre de esta ciudad una serie de conferencias.

Teatro Goya

Compañía de comedias

Cobeña-Oliver

ULTIMA SEMANA

Mañana viernes, tarde, a las 5, precios económicos: La creación de Carmita,

RETAZO

Noche, a las diez: La obra de la temporada, 23 representaciones de

ROSA DE FRANCIA

éxito inmenso.—Sábado, noche,

beneficio de Carmita Oliver,

MADRIGAL

y ROSINA ES FRAGIL

creaciones de la beneficiada. —

Se despacha en contaduría.

DE MUSICA

Quarteto de Budapest

La Asociación de Música de Cámara presentó en su última sesión al Quarteto de Budapest, institución de gran mérito que logro el sufragio más favorable del público. Alcanza este Quarteto una fusión extraordinaria, logrando matices exquisitos de sonoridad y unas pianísimas admirables. Los maestros que lo integran son verdaderos artistas y habilísimos ejecutantes.

Ejecutaron obras de Mozart,

Sala Aeolian

Hijo de Paul Izabal

35, Paseo de Gracia, 35

Viernes, 23, a las 5 y media, GRAN RECITAL DE ORGANO por el eminente organista:

WALTER DRWENSKI

que interpretará obras interesantes de BACH, BRUNSCHORST (1700), HANDEL, HAEG, WAGNER, SCHUMANN y DRWENSKI. Invitaciones especiales en la misma Sala. Dirección artística: F. LONGAS

Reportatges

Pel·lícules Italianes

Després de tant temps de silenci per part de la cinematografia italiana, tornaran a presentar-se aviat als nostres cinemes pel·lícules d'aquest país.

Per ara són dues les produccions en expectativa d'estrena, en les quals n'hi ha una de presentació riquíssima que representa un veritable esforç. L'una és l'adaptació de la vella «Bohème», per la Maria Jacobini, i l'altra una evocació majestuosa i clàssica, titulada «Teodora».

Veuem, doncs, si els italians han assolit el modernisme, que tan precisava en llurs realitzacions, i si finalment poden triomfar entre nosaltres.

Pathé Cinema

Al Pathé Cinema segueix projectant-se amb èxit altament afalagador l'eficacient novel·la de l'escriptor francès Pierre Decourcelle, «L'amor-dassada», els dos últims capítols de la qual s'estrenaran avui, dijous.

També tindrà lloc l'estrena de la interessant sèrie d'aventures «La venjança de Tarzan», continuació de la vida d'aquest popular personatge. Les principals escenes d'aquest film es desenrotllen en plena selva, amb lleons, elefants i tota la colla d'animals salvatges.

La presentació dels interpretadors de la pel·lícula «Vint anys després», que es projecta tots els dies i en totes les sessions, ha estat així mateix molt ben rebuda pel públic, que espera impacientment el Dissab-

te de Glòria per a conèixer els primers capítols de tan notable producció francesa, la qual és la segona part dels «Tres mosqueters», que fou l'èxit cinematogràfic de la temporada passada. Segons sembla, «Vint anys després» supera en luxe i en interès la primera part.

Noticiari

Els negocis de l'E. T. A. de Berlín («Europäische Film Alliance») s'acabarien. Aquesta societat formava un consorci germànic-americà amb el concurs de Mr. Zukor, president de la «Famous Players». Aquest consorci havia donat naixença al grup de l'«Hamilton Theatrical Corporation», presidit per Ben Blumenthal i Samuel Rachmann, grup que s'havia d'ocupar a Amèrica de la col·locació de la producció de l'E. F. A.

Lubitsch amb Pola Negri, Joe May amb la seva esposa Mia May i tants d'altres, han posat en escena en aquest estudi llurs films de gran espectacle.

Ara Blumenthal i Rachmann acaben de cedir llurs parts de l'«Hamilton Corporation» a la «Famous Players», la qual serà sola en el consorci.

L'explotació del fons de comerç de l'E. F. A. continuarà com abans. L'estudi, que després d'aplanar algunes dificultats resta de la propietat de l'E. F. A., serà llogat als fabricants i editors de films, puix l'E. F. A. no pensa reprendre aquesta indústria, per ara.

La «Zelnick Film» es proposa rea-

litzar un film rus basat en la cèlebre novel·la de Tolstoi «Resurrecció». Lya Mara interpretarà el paper principal.

En «Ciné-Journal», M. Georges Dureau diu que els directors de cinemes d'Amèrica es fan assegurar contra la pluja. Un d'ells es féu assegurar el 20 i el 25 de febrer, des de dos quarts de quatre a dos quarts de nou del vespre. Va fer bon temps, però, si hagués plogut, l'assegurat hauria cobrat mil dòlars.

Però, tractant-se d'un empresari, no fóra millor assegurar-se contra el sol que allunya el públic de les sales?

Per això M. Georges Dureau es pregunta si l'assegurança no serà pels riscos de pluja en matèria de pressa de vistes. Sobre aquest punt si que la qüestió és important.

A Londres s'ha presentat el darrer film de Griffith titulat «Una nit accidentada». Els crítics declaren que el film tan aviat és terrorífic com d'una gran comicitat. I el final — diuen — és una paròdia burlesca que el director ha fet del seu propi film «Cap a l'Est».

Els americans, que són ja els inventors del vagó llit, del vagó restaurant i del vagó bar, acaben d'inventar el vagó cinema. Alguns trens que circulen entre Xicago i Sant Lluís porten un vagó arranjat per a les projeccions cinematogràfiques.

Cal separar que no s'hi projectaran allí pel·lícules en les quals hi hagi catàstrofes ferroviàries. Fóra de molt mal gust.

A Madras s'ha constituït una societat cinematogràfica per a projectar

AHIR s'estrenà a l'aristocràtic Saló

PALACE CINE

la joia de la UNIVERSAL

Sota dues banderes

per Priscilla Dean

les grans llegendes populars i religioses de l'Índia.

Els alemanys volen filmar també el «Don Quixot». Werner Kraus, l'actor eminent que ha interpretat ja «Otello» i «Vanina», s'encarregarà del paper de Sancho Panza.

M. Donatieu ha tornat a París després d'haver filmat al Tirol els exteriors del film «Cavalcada blanca», del qual ha escrit l'argument en col·laboració de M. l'Avano.

«Cavalcada blanca» és una llegenda emocionant del segle XVI, l'acció de la qual es passa gairebé del tot en munt de la neu.

M. Lluís Feuillade ha incendiat a

Niça el vaixell que juga un paper important en el seu film «La que torna». Un nombre públic anà al port per assistir a aquest remarcable treball cinematogràfic que va tenir lloc a la nit. L'explosió i l'incendi foren preparats curiosament.

El vaixell, destruït del tot, fou adquirit a Espanya.

El temps de Douglas Fairbanks s'ha evaluat en 3 dòlars i mig per minut.

A aquest preu, hom pot ésser partidari de la jornada de sis hores.

Al Gaumont-Palace, de París, s'ha presentat el film documental que van pendre els exploradors que feren l'ascensió al mont Everest, el més alt del món.

NANOUK, L'ESQUIMAL

L'incomparable i única pel·lícula documental de la vida dels esquimals

Exclusiva de Cinnamond-Film, S. A.

Concerts

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
DA CAMERA

Quartet de Budapest

Emili Hauser, Emerich Pogány, Enrico Soti i Esteve Igolyi són quatre excel·lents instrumentistes; i en aplegant-se, constitueixen un dels millors Quartets que hem sentit. L'equilibri (equilibri sonor, rítmic, espiritual) és forniat. Foren ben correctes les execucions que els dits músics ens ofrenaren del Quartet en si menor, de Mozart, del Trio en re major, de Haydn; del Quartet en fa major, de Beethoven; i de les Tres obretes per a quartet, de Stravinsky.

Considerades des del punt de mira de la pura execució, les interpretacions del Quartet de Budapest són perfectes. Precisió rítmica, fusió sonora... i espiritual, res hi manca. L'expressió dels ja esmentats artistes és també aguda però respectuosa tothora de l'harmonia del conjunt.

Hi havia en el programa del concert que comentem algunes pàgines modernes, l'audició de les quals era esperada amb viva curiositat. Ja s'endevina que parlem de les «Tres obretes» de Stravinsky.

Què pensem de les susdites obretes i, sobretot, de llur sentit? Anem a dir-ho, ben francament.

Escollint les pàgines de l'autor de «Petrouchka», sentírem, ho confessem, una impressió ben semblant a la que han despertat en nosaltres, més d'una vegada, certes obres plàstiques o bé pictòriques dels darrers temps. I ens «Tornarem» a dir: hom tendeix a contentar-se, decididament, amb «poca cosa».

Cal fixar-se: hom es deixa enlluernar, avui (i fins convencer!) per qual-sevol troballa, per qual-sevol rampell. I en oír o en contemplar més d'una creació artística, ens sentim lluny, sovint, d'aquell «equilibri» entre l'esperit i la matèria, entre la inspiració i la tècnica, que representa, segons paraules molt belles i molt justes d'un erudit i catalaníssim canonge de la nostra Catedral, la gran llei humana de l'art...

Hi ha en les obretes de Stravinsky el que se'n diu «troballa»? Certament. Però el que hauria d'ésser un fi, un mitjà d'expressió, esdevé, ens

sembla, una finalitat.

Hi ha «humorisme»? Innegablement. (L'humorisme, en música, és avui sovint emprat!)

En fi, no és també agraós, sovint, tot això? Si, mill vegades si. Es, de més, curiós, ardit. (Cal no confondre, però, aquestes menes d'ardidesa amb el cop d'ala formidable dels alts espenits.)

Però els que cerquem, pel damunt de tot, en les obres artístiques, la boniquesa triomfadora de llurs fons, l'elevació de llur contingut (que ens aconsoia i ens allibera de les grol·leries que ens voltem) i l'interès de la forma, de l'estructura; amb tot i no ésser refractaris a l'atracció d'un bon «tuyau», d'una troballa; amb tot i esguardar, encuriosits, la susdita troballa (sobretot si revela gràcia, malícia, esperit, etc) ofrenem, però, el nostre entusiasme, la nostra devoció, a les obres que més d'un cop hem ja qualificat de «completes». (Obres en les quals la bondat dels fons i la perfecció de la forma brillen triomfadores!)

I no podem... ni volem dir res més a propòsit de les Tres obretes de Stravinsky, en la present nota breu i forçosament ràpida.

F. L.

SALA MOZART

Antoni Sala

L'eminent, violoncellista català, el nom del qual encapçala aquesta nota de concerts, triomfà novament ahir a la Sala Mozart, on va interpretar, junt amb el notable pianista Pere Vallibera, un programa del tot excellent que per la qualitat de les obres contingudes mereixia atraure un públic força més nombros.

En Sala, que darrerament es feia admirar a Berlín per un públic de dos mil auditors, a penes en reuneix tres cents en tocar davant dels seus paisans. És que ha minyat aquí l'afició musical? És que es viu més distret a Barcelona que a Berlín? I, no obstant, d'En Sala n'hem fet l'elogi degut cada vegada que s'ha manifestat públicament, i el record del seu magnífic recital al Tivoli a benefici de l'Ensenyança Catalana no és pas llunyà. Creiem, de totes maneres, que la continuïtat de la seva acció musical entre els barcelonins despertarà l'interès de l'aficionat, i al costat

dels noms venerats dels més prestigiosos artistes catalans hi afegirà el d'En Sala, mereixedor d'igual glorificació.

N'antoni Sala dona sempre una ponderació justa a l'expressió de les obres que interpreta, les quals transmet, demés, amb un mecanisme dels més perfectes i amb una afinació impecable que produeix en l'oient un goig dels més intensos.

Afegirem que les obres executades ahir foren les sonates de Veracini (en «re menor»), de Brahms (op. 38) i de R. Strauss (en «fa»). Assoliren el grau màxim d'emotivitat el «Largo» del mestre italià, l'«allegretto» de la sonata de Brahms, i el final de la producció Straussiana, on es competents amb igual fruïció que els ammanera més cabal.

Per a complaure el desig de l'auditori En Sala interpretà, encara, dos fragments de Sammartini, escoltats amb igual fruïció que els anteriors.

El segon i darrer recital dels anunciats tindrà efecte demà, divendres, figurant en el programa, entre altres composicions, la «Suite en do» de Bach, i per primera vegada un «Nocturn» del compositor català, resident a París, En Joaquim Grant. —S.

LA FIRA DE MOSTRES

Han visitat la Fira Oficial de Mostres de Barcelona compradors de València, Guadalajara, Santander, Oseca Sevilla, Bilbao i Saragossa, havent-se fet transaccions per valor de moltes mils pessetes.

Ahir van quedar col·locades les senyeres ornamentals i gremials per a ornament del Saló Central, originals de don Adrià Gual, pintades i brodades convenientment.

A l'Ajuntament es reuniran els Comités de Barcelona i San Sebastián per a constituir el de la Fira de la Ciutat donostiarra, sota la Presidència del senyor alcalde de Barcelona havent-se decidit reunir-los en un dinar íntim després d'haver visitat les Escoles Municipals.

La caravana de San Sebastián, composta de més de 70 excursionistes, romandrà a Barcelona, visitant tallers i fàbriques i realitzant compres a la Fira precisament, fins al dissabte inclusiu que retornaran altra vegada a la ciutat indicada.

Excursionisme

Avui dijous, a les deu del vespre, tindrà lloc la quinta conferència del Cicle de Conferències d'Orientació Excursionista, el qual, organitzat pel Centre Excursionista de Dependents del Comerç i de la Indústria, es celebrarà al seu estatge social, Rambla de Santa Mònica, 25.

L'esmentada conferència anirà a càrrec del conegut excursionista En Lluís Estasen, el qual parlarà sobre el tema «Alpinisme», acompanyat de magnífiques projeccions.

Los dolores de cabeza y de nuca desaparecen inmediatamente usando las Tabletts "Bayer" de Aspirina

Exíjase siempre el embalaje original con la faja encarnada, la Cruz "Bayer" y la inscripción: "Fabricación especial para España".

De moderna ebanisteria Crònica social

El moble modern o, més ben dit, l'estil moblista modern s'està elaborant o no? Receriran les noves temptatives, les noves orientacions extrem-orientalistes i muniqueses que en aquesta hora que som l'any onen els models de les grans ebanisteries modernes de França, Anglaterra, Alemanya i Austria? Es una veritat un xic humiliant la constatació de la manca d'esponantat en aquesta elaboració artística el fet que el nou estil es vagi produint a força d'empescades, a força d'excentricitats i de combinacions. Es penós l'haver de concloure d'aquests procediments bàrbars i contra-natura la possibilitat d'un fracàs tan aclaparador com els que ensorraren l'estil Morris a Anglaterra, l'estil Bing a França, l'estil Secession a Munich.

Però, per si es dona el cas de no cristallitzar les tendències ebanistes modernes en cap estil definitiu, la voluntat moderna de renovar el nostre moble no serà completament xorca, i això serà per la virtut de l'art de lacar que els ebanistes moderns avui dia han introduït en llurs tallers.

En parlar del nostre moble i dels ebanistes moderns en aquest instant no volem pas referir-nos al moble ni als ebanistes catalans que no han pensat mai en la laca i que potser no hi atinaren fins que en la pròxima Exposició Internacional del Moble els expositors estrangers els inundaran els dos palaus de Montjuïc de mobles lacats. No obstant, ja en el segle XVIII els estils francesos aplicaven les laques autèntiques del Japó, les laques franceses i admet les falses laques en els mobles més rics, més solemnes, més sumptuosos, més graciosos; els nostres ebanistes moderns no volgueren veure els exemples de mobles lacats de la Xina i del Japó, exemples que a cada dos per tres podien palpar en el nostre mercat d'antiguitats; ningú no volgué atendre les nostres repetides suggestions sobre un possible camí d'originalitat i d'enriquiment ebanista en emprar el lacat dels mobles. Avui ja és tard per poder presentar-nos com innovadors en aquesta especialitat ebanista; avui ja no ens queda altre recurs que seguir el corrent laquista i lacar mobles com els altres. Encara ni aquest recurs anàvem a aprofitar si no arriba a prendre la iniciativa de la nostra activitat laquista l'Escola Superior de Bells Oficis. Gràcies als esforços, a la bona voluntat i al cop d'ull del director de l'Escola, En Francesc Gall, el moble català, el moble d'aquesta Barcelona que organitza l'Exposició Internacional del Moble no s'ofereix al Concurs universal completament endarrerit, per manera que, ultra les formes que la moda vol excèntriques, estravagantes, disgracioses, pobres i incòmodes, podem oferir algun stand català amb perfectes lacats moderns; gràcies també a la decisió i olfat d'aquesta Escola de Bells Oficis, alguns moblistes barcelonins podran, cuita-corrents, aprofitar aquest lacador providencial, i, en un dir Jesús presentant-se al Concurs universal de l'ebanisteria moderna com a moblistes que no baden, exhibint alguna filloera enriquida i redimida per la laca, aquesta matèria fabulosament preciosa, prenyada de qualitats subtilíssimes, però no immaterials, flor i nata de materialitat, cosa inexplicable i rara, cosa solament per a ésser vista i palpada. Perquè aquestes qualitats de la laca són alcaloides de la sensualitat d'un altre món, d'un món remotíssim, particularment remot, per a nosaltres els catalans que havem girat l'esquena a l'Extrem Orient amb aferrissament progressiu, a mida que el restant del món artístic s'hi anava acostant i descobrint estímuls i suggestions per al renovellament de totes les arts: les arts pures i les arts aplicades.

Ens cal la coneixença de l'Extrem Orient i ens és indispensable des de molts punts de vista, però sobretot des del punt de vista artístic. El dia que els artistes catalans o tan sols una petita part estiguessin enters del prodigi artístic extrem oriental, aquest complement de les nostres humanitats artístiques, aquell dia començaria la diferenciació, la personalitat de l'art català, el mateix art pur que l'art aplicat. Mentre aquesta educació estigui per fer, els nostres artistes, tan intel·ligents, tan sensibles, seguiran, però, subjectes a una orientació estrangera, produiran un art estimable, però gairebé impossibilitat d'evolucionar i d'especular pel seu propi compte, produiran un art satel·lari.

Benvingut, doncs, aquest lacador, que ens cau des de París a l'Escola Superior de Bells Oficis. Això és poca cosa des del punt de mira de l'art pur, és un accident sense importància per a la nostra superació estètica, però és un gran esdeveniment dins el nostre infinit petit món de les arts aplicades, i qui sap si de retop no trascendeixi més enllà, no despertí una activa i fecunda curiositat envers l'art d'aquelles terres quasi mítiques que ens ensenyaren les meravelles de la laca, així, en plural.

Perquè la laca no és pas una meravella cospada tot d'una, no significa pas una sola activitat artística, una unitat numèrica de fruïció artística, sinó que és un complex molt gran i divers, un país quasi il·limitat d'exploracions i descobertes artístiques, sobretot és un tresor inesgotable de recursos en la composició ebanística. Res no és tan cabalment idoni amb el moble com la laca: ni el marfil, ni l'ambre, ni els metalls, ni el carci, ni el nacre, ni la ceràmica, ni les pedres dures—res, res en tot el repertori d'enriquiment moblista, res vivifica i ennobleix el moble com la laca—. Sobre les virtuts sumptuàries de la laca es podria parlar fins a la nit de Sant Joan.

El lacador, que en pervé com plogut del cel, no és pas un qualsevol, ni és tampoc un estrany, sinó que és un artista dels que compten avui dia i un català dels bons, un dels bons catalans de París, un d'aquests expatriats en deliri l'europeisme, un dels humils que triomfen a París quasi sense volguer. El nos-

tre lacador és En Lluís Bracons, conegut des de fa molts anys a la capital de França, cèlebre entre els editors i bibliògrafs d'art modern, un col·lega dels Collin, Mirande, Naudin, Benito, Arnoux, Bonfils i altres il·lustradors boixistes escollits de la darrera hora, un col·laborador dels editors més refinats i exigents, en fi, un èmul dels laquistes francesos triomfants: els Mère, Véra, Gaillard i tants d'altres, que ja han fet forat en aquells petits recòndits indrets parisencs, on es dona el to, el bon to, on s'inicia el bon gust del dia, on s'és exigent i olímpicament provident.

Fem bon acolliment a aquest artista modest i delicat, substret a la glòria i profit de la gran ciutat de l'art perquè ens ensinistri les nostres joventuts d'artífex. Ell no és exigent: no demana ni l'adulació ni la fortuna, sinó lleure i possibilitats per a enriquir les nostres balucejants indústries d'art.

Joan Sacs

LA MUSICA

ELS CONCERTS DE L'ORFEO GRACIENC AL TEATRE ELDORADO

Ha interessat extraordinàriament als admiradors de les nostres glòries del renaixement, precursors de l'intens moviment artístic actual, el concert que l'Orfeo Gracienc donarà diumenge vinent al teatre Eldorado, en el qual s'executarà, amb el concurs d'una nombrosa orquestra, un escollit programa d'obres de l'immortal cantor del poble, En Josep A. Clavé, el qual fou, ultra un gran músic i poeta, l'inspirat creador de les societats corals de Catalunya.

En aquest concert es donarà la primera audició de la inspirada composició "De bon matí", transcrita per a cor mixt, col·laborant-hi una nombrosa orquestra formada per professors del Gran Teatre del Liceu.

Són moltes les entitats que han fet promesa d'assistir-hi per adherir-se a aquest homenatge. A més a més, l'Orfeo Gracienc ha invitat a N'Aurea Rosa Clavé, filla del genial artista, la qual assistirà al dit concert.

* * *

El concert-homenatge que dedicat a l'excel·lent poeta nacional N'Angel Guimerà es proposava celebrar diumenge, a la tarda, l'Orfeo Gracienc, per causes estranyes a la voluntat dels organitzadors ha estat ajornat per a l'últim diumenge d'abril.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA

A càrrec del Quartet de Budapest, integrat per Emili Hauser, Emeric Pogany, Esteve Ipdy i Enric Son, violí primer, segon, viola i violoncello, respectivament, anava el concert onzè d'aquest curs.

Molt notables en el conjunt, d'una dicció generalment clara i franca, els artistes ens captivaren, ultra l'atracció que oferia per si mateix el programa selectíssim.

El Quartet en si bemoll major, de Mozart, fou l'obra culminant del concert, quant a la interpretació justíssima que obtingueren els artistes.

Aquests manifestes sempre una forta compenetració de les obres executades.

Després de Mozart, Strawinski ens cridà, en un contrast quelcom violent a la realitat de la música actual, el caire viu del seu esperit inquiet i inquietant, ara irònic, suara fortament eternidor.

Les seves "Tres obretes per a quartet", de bella sonoritat personalíssima i inaudites de riquesa decorativa, especialment les dues últimes, caigueren com un desvetllament sobtat.

En mig de Mozart i Haydn, Strawinsky havia de suscitar i realment fou així, apassionats comentaris.

Haydn, amb el seu "Trio per a dos violins i violoncello, intervingué suau i deliciós.

Insistent més en el matis, els artistes haurien deixat una impressió immillorable.

Amb el "Quartet en fa major", de Beethoven, finia el concert.

Iniciador de la segona època del gran mestre, aquest quartet, veritable quartet simfònic, ens manifestà especialment les excel·lents qualitats tècniques i emotives d'Enric Son, violoncellista, l'element més notable del Quartet de Budapest.

L'"allegretto vivace", un dels scherzos més grandiosos de Beethoven, fou el temps de millor execució.

En l'"Adagio" hi trobarem, com a Haydn, la manca d'una emoció intensa en la interpretació, sense per això minvar l'absoluta pulcritud dels executants.

La insistència en els aplaudiments demostrà la impressió produïda pels artistes de l'esmentada agrupació.

J. LL. B.

AMICS DE LA MUSICA

El recitat del violinista

Huberman

que fou suspès ahir

tindrà lloc

Avui, divendres

al

Palau de la Música Catalana

encara que l'avaria de la llum persisteixi.

A CALELLA S'HA REPRES EL TREBALL

L'alcalde de Calella comunicà ahir a la tarda, a la delegació regia del ministeri del Treball, que s'havia reprès el treball i resol el locat que des de tant temps hi havia en aquella població.

MOR UN ALTRE FERIT

Ahir, al matí, va morir a l'Hospital Clínic el guàrdia de seguretat Pau Revelles, ferit en el tiroteig esdevingut al carrer de Sant Pau la nit del 12 d'aquest mes.

Sobre la mort quan els metges es disposaven a tallar a l'infortunat guàrdia, la cama, en la qual rebé les ferides.

L'ATEMPTAT DEL CARRER DE LA RIERETA

El fiscal senyor Medina ha demanat al jutjat de l'Hospital, les actuacions instruídes fins ara amb motiu de l'atemptat del carrer de la Riereta, per tal d'estudiar-les minuciosament i posar en clar la forma com es va desenrotllar el fet.

SUMARIA ACABADA

El jutjat del Nord ha declarat acabada la sumària per assassinat de l'obrer Amadeu Campí.

No hi ha cap processat per no haver estat detinguts els autors.

UNA NOTA DEL REQUETE DE BARCELONA

Amb el segell de l'entitat, hem rebut la següent nota, pregant-nos la seva publicació:

"A l'opinió:

Reunida la Junta directiva del Requetè de Barcelona, davant les versions propagades per la Premsa sindicalista roja i amb relació a l'estat social, francament anàrquic, de la nostra volguda ciutat, acordà fer públics els següents extrems a fi d'evitar confusions i defugir qualsevol responsabilitat davant de probables i desagradoses contingències:

Que el Requetè jaumí no té absolutament relació directa i per tant ni remota, direcció de cap Sindicat, ja que no té necessitat d'escudar-se amb un altre nom que no sia el propi, i que protesta dels actes vandàlics i covardes agressions de ciutadans contra ciutadans, impròpies d'una ciutat civilitzada.

Que això no obstant, no vol dir manca d'apreci ni veritable fraternitat amb els nostres germans, obrers jaumins, els quals, en ús del seu perfectíssim dret, poden pertànyer a l'entitat que millor respongui als seus sentiments i interessos, i per acabar, que el Requetè de Barcelona, deslligat completament de tota organització proletària, no permetrà que sigui per ningú ofès cap obrer germà d'ideal, caigui qui caigui, pesi a qui pesi, ja que és sabut sobradament que quan el Requetè s'imposa un deure d'honor o revenja d'ofensa, no ho fa a traïció, i per tant, és inversemblant el creure que evitem responsabilitats escudant-nos amb altres organismes, com dèiem anteriorment.—La Junta."

ELS OBRERS DEL METROPOLITA S'HAN DECLARAT NOVAMENT EN VAGA

Fa alguns dies que la Companyia del Metropolita va acomiadar a un nombre d'obers dient-los que no hi havia feina per a ells. Diumenge tots els treballadors del Metropolita celebraren un míting, en el qual s'acordà anar a la vaga el dijous en cas de no ésser readmesos els obrers acomiadats.

Ahir, no havent estat readmesos, es declarà la vaga. El torn que havia d'entrar a les deu de la nit no anà al treball.

La vaga és total a totes les obres.

Els venedors de mercats

Ahir tarda i al "Sportment's Park", del Passeig de Pujades, la "Unió General de Venedors als Mercats de Barcelona" celebrà una assemblea, a la qual hi assistiren unes 700 persones, per protestar de l'augment de la contribució i de la venda ambulànt.

Hi parlaren diferents oradors, advocant tots ells per la ràpida tramitació d'unes conclusions que s'aprovaren per unanimitat.

En elles es demana: fer una pública manifestació de protesta per la tolerància que es té amb la venda ambulànt a l'interior i contorns dels mercats; recórrer davant l'autoritat municipal perquè acabi l'esmentada venda ambulànt; pregar a l'alcalde perquè trameti al governador la disconformitat i protesta per l'actuació dels delegats governatius de Subsistències a l'interior dels mercats, puix els imposen multes sense que es persegueixi els abastidors, magatzemistes i assemtadors i que els esmentats acords siguin comunicats per la Junta en pla, acompanyada dels venedors que ho desitgin.

Aprovades aquestes bases, s'aixecà l'assemblea, que tancà sense cap incident.

A la sortida es féu una recapta per comprar flors per a l'enterrament de les dues venedores mortes abans d'ahir al tramvia de Sant Andreu.

Bastantes forces de seguretat de peu i a cavall rondaren per aquells encontorns.